

[Birger Christensen]

des til fremstilling af de under punkt 7 a nævnte stoffer.« Hvordan i alverden vil man være i stand til at finde ud af, om et halvfabrikeret produkt, der kommer forbi et land i et våben-transportskib, er hundrede procent til krigsmæssige formål?

Men det bliver værre endnu. Selv laserudstyr er nævnt. Mig bekendt er en CD-pladespiller også noget med laserstråler, og det vil sige, at hvis det pågældende skib var lastet med CD-pladespillere, kunne man med lidt ond vilje – eller god alt efter temperament – vende billedet og sige: Det er nok krigsmæssige formål det her, så vi vil forbyde, at det transporteres på danske skibe.

Men det bliver en tand værre endnu i punkt 13, side 3, hvor man siger, at »vedligeholdelse af ovennævnte materiel og udstyr« også skal indgå som en forbudsting efter dette lovforslag.

Forbud, forbud og atter forbud er Socialdemokratiets og SF's mærke. Vi ser det tydeligt i dette forslag, og derfor går vi som sagt imod.

Men der er også en anden ting ved det. I disse sparetider taler samtlige partier inklusive SF og S om, at der skal spares, men dette forslag, indrømmer forslagsstillerne selv i bemærkningerne side 4, punkt 5, vil medføre et vist administrativt merarbejde i Justitsministeriet, Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet. Skønsmæssigt – og der skønnes sikkert ikke for lavt – vil det påføre de omtalte ministerier en merudgift fra 0,5 til 1 mio. kr. årligt det ene sted og ca. 0,2 mio. kr. årligt det andet sted.

Se så er vi fremme ved kernen i sagen. Forslaget indeholder en større betaling for skatteyderne. Det er klart, at Fremskridtspartiet går imod den slags forslag. Forslaget er et skoleeksempel på, hvor langt ud man kan komme i sin forbudsiver fra Socialdemokratiets og SF's side.

Forsiden er god: Farvel til våbnene. Nå nej, det stod der ikke, men der stod »lov om forbud mod våbentransporter«. Herligt forslag, god facade, godt stillet op, professionelt lavet, men totalt ubrugeligt i praksis, hvis man læser forslagens punkter igennem. Med de få punkter, jeg her har skitseret, håber jeg, at jeg for det øvrige Ting har gjort det krystalklart, at forslaget er totalt umuligt og vil være skattefordyrende hen ad vejen.

Fremskridtspartiet stemmer imod, og det har jeg hørt andre også gøre. Det glæder mig. Mange tak!

Kirsten Lee (RV):

Allerede under førstebehandlingen af forslaget om krigsmateriel meldte jeg, at Det Radikale Venstre i den nuværende parlamentariske situation ikke ville være i stand til at stemme for dette forslag.

Vedtagelse af forslaget i den nuværende form vil desværre næppe føre til et fald i hverken våbenfremstilling, våbenhandel eller våbentransport.

Vi finder bestemt ikke, at våbentransporter pynter på dansk skibsfart, men det forslag, der foreligger her, hjælper reelt ikke på det problem, som udgøres af den globale handel med og transport og produktion af våben.

Vi foreslår, at vi forsøger gennem Nordisk Råd, FN, EF og alle de andre internationale organer, vi kan arbejde sammen med, at overbevise verdenssamfundet om nødvendigheden af at begrænse våbeneksport, våbentransport, våbenproduktion og våbenhandel. Kan vi få disse internationale fora med på ideen, vil der i virkeligheden være noget vundet.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Se, jeg var godt klar over, at fru Kirsten Lee ville starte med den nuværende parlamentariske situation. Det måtte næsten siges. Det får mig så til at spørge fru Kirsten Lee: Hvad mener Det Radikale Venstre? Mener Det Radikale Venstre ét, når partiet er i regering, og noget andet, når partiet ikke er i regering?

Tilsyneladende er det således, at partiet mener noget andet, når det ikke er i regering, for fru Kirsten Lee kunne nemlig ikke nøjes med at snakke om den nuværende parlamentariske situation; fru Kirsten Lee sagde også, at lovforslaget i den nuværende form ikke ville afstedkomme noget fald i handel med og transport af våben.

Må jeg forstå det således, at fru Kirsten Lee dermed bringer sig på linje med Det Radikale Venstres tidligere ordfører i det samme lovforslag, hr. Bernhard Baunsgaard, der var utilfreds med det, fordi det var for slapt? Eller skal det forstås således, at fru Kirsten Lee siger: Dette lovforslag skal være meget anderledes i sin grundstruktur for overhovedet at kunne virke? Eller er fru Kirsten Lee på linje med hr. Helge Adam Møller overhovedet modstander af, at der kommer et lovforslag?